

İsterdim Ama

– kul mehmet · 29 Mart 2017

Aylardır bekliyorum bana gel demeni
Bana o tatlı tatlı gülüşünle gülümsemeni
Konuşan bu dilimi dilime dolamanı hatta
Gözlerime bakarken içinde kendini görmeni
Elimi tutarken kalbimin atışını hissetmeni
İsterdim ama sen ne gel dedin ne de ben gelebildim

Gönlümde kaldı bir hayal kırıklığını
Odam gibi düşlerimin dağınıklığını
Ben hak etmedim böyle yaşamak yalnızlığını
Gözlerimde akan yaşlarla ayrılığı yaşamak istemedim
Elimi tutarken kalbimin atışını hissetmeni
İsterdim ama sen ne gel dedin ne de ben gelebildim

Baktığım resimlerimde yanımda olmanı
Bana sarılırken o bakışınla gülümsemeni
İsterdim ama olmadı fotoğraflarımda benim gibi yalnız
Günlerim gecelerim benim gibi şimdi anlamsız
Düşüncelerimi hiç sorma zaten onlarda sağlıksız
Ulaştırmıyor beni sana sanki beddualı rahatsız
Elimi tutarken kalbimin atışını hissetmeni
İsterdim ama sen ne gel dedin ne de ben gelebildim

Gidiyorum artık kal artık bensiz sevgisiz
Gel demedin bana kal sen gülümsemeden sensiz
Galiba ikimizin de adımları gelmek için kalıyor yetersiz
Sen bensiz yaşayacaksın bende sensiz yaşayacağım
Ben artık gurbet illerinde sensiz yaşamaya alışacağım
Elden ne gelir ayrılıkla beraber bir ömür kucaklaşacağım
Elimi tutarken kalbimin atışını hissetmeni
İsterdim ama sen ne gel dedin ne de ben gelebildim

İnanamıyorum bu gel diyen sen misin tam giderken
Gitme ne olur benimle kal sen dayanamam ben derken
Gözlerinde akan yaşlar ile koşup bana sarılmanı beklemezken

Sarıldın sardın beni o nazik yumuşacık kollarınla birden
Dünyalar benim oldu bana cenneti bağışladın gülerken
Bitti derken imkânsız derken imkânsızı başardın bana yaşattın
Ellerin ellerimde kalp atışlarım avuçlarında
Sen bana gel dedin ben uçarak sana geldim
Öldüm öleceğim derken Mevla'ya şükür dirildim
Mehmet Aluç /Kul Mehmet